

Riyadh Saaliheen

(Những Ngõ Vườn Của Những Người Ngoan Đạo)
Chương Phải Chấp Hành & Thực Thi Theo Luật
Của Allah

<Tiếng Việt – Vietnamese – فيتنامية >

Biên soạn
Học Giả Chuyên Hadith & Nhà Thông Thái
Abu Zakkariya Yahya bin Sharf Al-Nawawi

Dịch thuật: Abu Zaytune Usman Ibrahim

Kiểm duyệt: Abu Hisaan Ibnu Ysa

رياض الصالحين - باب وجوب الانقياد لحكم الله
تعالى وما يقوله من دُعي إلى ذلك وأمر بمعروف أو نُهي
عن منكر -

« باللغة الفيتنامية »

جمع وترتيب:

للإمام المحدث الفقيه أبي زكريا يحيى بن شرف النووي

ترجمة: أبو زيتون عثمان إبراهيم

مراجعة: أبو حسان محمد زين بن عيسى

Chương 17

Phải Chấp Hành & Thực Thi Theo Luật Của Allah

Allah ﷻ phán:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾﴾ [سورة النساء: 65]

﴿Thề bởi Thượng Đế của Người (Muhammad) rằng chúng sẽ không tin tưởng cho đến khi nào chúng đề cử Người đứng ra phân xử về điều mà chúng tranh chấp rồi chúng cảm thấy không uất ức trong lòng về quyết định mà Người đã đưa ra và chúng hoàn toàn quy phục.﴾ (Chương 4 – Annisa, câu 65).

Allah ﷻ đã tự thề với bản thân Ngài rằng không có bất kỳ ai thực sự là người có đức tin ngoại trừ những ai giao hết cho Nabi Mahummad ﷺ làm chủ trì trong việc phân xử những điều họ tranh chấp và bất đồng nhau và họ phục trước sự phán xét và quyết định của Người. Và điều này cũng được Thiên sứ của Allah ﷻ đã di huấn:

{ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ }

“Không ai trong các người có đức tin trọn vẹn cho đến khi nào dục vọng của y đi theo những gì Ta mang đến”.

Allah ﷻ phán:

﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾﴾ [سورة النور:

[51]

﴿Lời tuyên bố của những người thực sự có đức tin khi được mời đến với Allah và Sứ giả của Ngài để Y (Muhammad) phân xử giữa họ chỉ là câu nói: “Chúng tôi xin nghe và xin vâng lời”. Đó là những người thành đạt.﴾ (Chương 24 – Annur, câu 51).

Allah ﷻ phán cho biết rằng câu nói của những người có đức tin khi được mời gọi đến với điều luật của Allah ﷻ và điều luật của vị Thiên sứ của Ngài ﷺ luôn khác với câu nói của những người giả tạo đức tin Munafiq. Những người Munafiq khi được mời gọi đến với điều luật của Allah ﷻ và Thiên sứ của Ngài ﷺ thì họ hay phản đối, nếu phần đúng và lợi nghiêng về phía họ thì họ chấp nhận và tuân thủ, ngược lại thì không; riêng những người có đức tin thì lúc nào họ cũng nói “xin nghe và vâng lời” dù phần thiệt và quấy nghiêng về phía họ.

Hadith 169: Ông Abu Huroiroh ﷺ thuật lại, nói:

﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾﴾ [سورة البقرة: 284]

﴿Mọi vạn vật trong các tầng trời và mọi vạn vật trong trái đất đều là của Allah; và nếu các người bộc lộ hay giấu kín điều nằm trong lòng của các người thì Allah sẽ vẫn thanh toán các người về điều đó. Bởi thế, Ngài sẽ tha thứ cho ai Ngài muốn và sẽ trừng phạt ai Ngài muốn bởi vì Allah là Đấng Toàn Năng trên mọi thứ.﴾
(Chương 2 – Albaqarah, câu 284).

Khi câu kinh này được mặc khải xuống thì các vị Sahabah của Thiên sứ trở nên lo sợ hơn về giới luật đó. Thế là họ đã đến gặp Thiên sứ của Allah ﷺ rồi ngồi quỳ gối trước Người, họ nói: Thưa Thiên sứ của Allah, chúng tôi đã được sắc lệnh những điều mà chúng tôi có khả năng như lễ nguyện Salah, Jihaad, nhịn chay, và Sadaqah .. nhưng giờ lại mặc khải xuống câu Kinh này .. chúng tôi thực sử không có khả năng.

Thiên sứ của Allah ﷺ nói:

{أَتُرِيدُونَ أَنْ تَقُولُوا كَمَا قَالَ أَهْلُ الْكِتَابِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا بَلْ قُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ}

“Có phải các người muốn nói giống như những người dân của hai Kinh sách trước các người đã nói ‘chúng tôi xin nghe nhưng lại không làm theo’ hay sao? (Các người không được nói như vậy) mà các người phải nói rằng chúng tôi xin nghe và vâng lời, xin Ngài tha thứ cho bầy tôi. Lạy Thượng Đế của bầy tôi, chắc chắn bầy tôi sẽ quay lại với Ngài”.

Khi nghe được những lời này thì họ hạ mình tuân theo, sau đó, Allah ﷻ phán tiếp câu Kinh để khẳng định điều đó:

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿285﴾ [سورة البقرة: 285]

﴿Thiên sứ (Muhammad) tin vào những gì được ban xuống cho Y từ Thượng Đế của Y và những người có đức tin cũng tin tưởng như thế. Tất cả đều tin tưởng nơi Allah, các thiên thần của Ngài, các Kinh sách của Ngài và các vị sứ giả của Ngài. Họ đều nói: Bầy tôi không phân biệt và kỳ thị một vị nào trong các Sứ giả của Ngài. Bầy tôi xin nghe và vâng lời. Xin Ngài tha thứ cho bầy tôi. Lạy Thượng Đế của bầy tôi, chắc chắn bầy tôi sẽ quay lại với Ngài.﴾ (Chương 2 – Albaqarah, câu 285).

Khi họ đã thực hiện theo sắc lệnh đó thì Allah ﷻ xóa bỏ nó và thay thế một điều luật khác với lời phán của Ngài:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا
اَكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا
إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا

بِهِ وَأَعْفُ عَنَّا وَأَغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ

الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾ [سورة البقرة: 286]

«Allah không bắt một linh hồn nào gánh vác trách nhiệm quá khả năng của nó. Nó sẽ hưởng phúc về điều tốt mà nó đã làm và sẽ chịu phạt về tội mà nó đã gây ra. Lạy Thượng Đế, xin Ngài đừng bắt tội bầy tôi nếu bầy tôi quên hay sai sót; lạy Thượng Đế, xin Ngài đừng bắt bầy tôi gánh vác nặng nề giống như Ngài đã đặt gánh nặng lên những người trước bầy tôi; lạy Thượng Đế, xin Ngài đừng bắt bầy tôi vác gánh vượt quá khả năng của bầy tôi, xin Ngài hãy lượng thứ cho bầy tôi, tha thứ tội lỗi cho bầy tôi và tương xót cho bầy tôi, Ngài là Đấng Bảo Hộ của bầy tôi, xin Ngài yểm trợ bầy tôi thắng những kẻ vô đức tin.» (Chương 2 – Albaqarah, câu 286).

Sau mỗi lời «Allah không bắt một ... sai sót», «lạy Thượng Đế, xin Ngài đừng bắt bầy tôi gánh vác ... trước bầy tôi», «lạy Thượng Đế, xin Ngài đừng bắt bầy tôi vác gánh vượt quá khả năng của bầy tôi, ... xin Ngài yểm trợ bầy tôi thắng những kẻ vô đức tin.» thì Allah ﷻ đều nói: vâng. (*Hadith do Muslim ghi lại*).

* Bài học từ Hadith:

- Điều mà các vị Sahabah lo lắng là sợ Allah ﷻ sẽ bắt tội cả những điều mà họ không có khả năng kiểm soát trong tâm trí của họ.

- Hadith dạy người tín đồ phải hoàn toàn quy phục điều luật của Allah ﷻ và hoàn toàn tuân thủ theo mệnh

lệnh của Thiên sứ của Ngài ﷺ, khi có lệnh chỉ được nói: xin nghe và vâng lời.

- Hadith cho biết rằng Allah ﷻ đã không gây khó khăn cho bất cứ linh hồn nào và Ngài sẽ không bắt tội nếu ai đó không có khả năng cũng như lỡ quên và sai sót.

- Trong câu Kinh, Allah ﷻ dạy các bề tôi cách cầu nguyện và khẩn xin Ngài.

